U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **M. V.,** zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Černého 517/13, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje,** se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2016, č. j. KrÚ 35143/2016/ODSH/13, vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 71/2016, o žalobcem vznesené námitce podjatosti předsedy senátu,

takto:

Předseda senátu Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích JUDr. Jan Dvořák **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 71/2016.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2016, č. j. KrÚ 35143/2016/ODSH/13, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, odboru správních agend, oddělení přestupků (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 2. 3. 2016, č. j. OSAP/P-7513/15-D/41, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, neboť porušil § 4 písm. c) citovaného zákona. Současně se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalobu u krajského soudu podal žalobce prostřednictvím svého zástupce, advokáta Mgr. Jaroslava Topola. Dne 21. 2. 2017 oznámil žalobce krajskému soudu změnu zastoupení a předložil plnou moc, kterou udělil pro zastupování v předmětném řízení Mgr. Václavu Voříškovi, advokátovi. Dne 22. 2. 2017 se ve věci konalo ústní jednání, na němž krajský soud konstatoval, že krátce před zahájením jednání (21. 2. 2017 v 18:03 hod.) bylo

soudu doručeno podání žalobce, resp. jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, obsahující námitku podjatosti předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka. Zástupce žalobce námitku podjatosti doplnil na ústním jednání.

Dne 2. 3. 2017 byla uvedená námitka podjatosti postoupena Nejvyššímu správnímu soudu.

Námitka spočívá v tvrzené podjatosti předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka vůči osobě zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, kterou žalobce, resp. jeho zástupce, dovozuje z postupu předsedy senátu v jiných řízeních, ve kterých zástupce žalobce převzal zastoupení, popř. vystupoval jako substitut advokáta Mgr. Jaroslava Topola. Mgr. Václavu Voříškovi mělo být předsedou senátu JUDr. Janem Dvořákem sděleno, že si na něj zřídil složku a ještě neví, co s ní udělá. Smyslem složky má být hodnocení zástupce žalobce, jeho procesních kroků a případný podnět k zahájení kárného řízení u České advokátní komory. Uvedené vnímá Mgr. Václav Voříšek jako snahu o ovlivnění vystupování advokáta a „*nenormální*“ chování předsedy senátu. Mgr. Václav Voříšek si stěžoval u státní správy krajského soudu. Místopředseda krajského soudu Mgr. Jan Ducháček v písemnosti ze dne 8. 7. 2016, sp. zn. St 4/2016, posoudil stížnost jako nedůvodnou, s čímž Mgr. Václav Voříšek nesouhlasí a hodlá činit další kroky (mj. se soudí se státem o peněžité zadostiučinění z důvodu jednání předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka). Jako důvod podjatosti jsou dále uváděna další konkrétní řízení vedená u krajského soudu, ve kterých Mgr. Václav Voříšek vystupoval jako zástupce jiných žalobců nebo jako substitut Mgr. Jaroslava Topola a v nichž se měl předseda senátu JUDr. Jan Dvořák chovat nevhodně, obtěžujícím a zastrašujícím způsobem, uvádět nepravdivá tvrzení, dopustit se pomluvy Mgr. Václava Voříška, nesprávné protokolace jednání, znevěrohodnit a zlehčovat institut stížnosti na konání soudce (předsedy senátu). Poměr předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka k Mgr. Václavu Voříškovi je neobvyklý, nepřiměřený a může jmenovaného advokáta poškodit v rovině osobní i profesní.

Zástupce žalobce Mgr. Václav Voříšek navrhl, aby v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které bude zveřejněno na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu, nebyl žalobce ani jeho zástupce uváděn jménem, příjmením, sídlem a ani iniciály z důvodu ochrany osobních údajů. Uvedené odůvodnil zájmem na ochraně soukromí a na tom, aby nebyl zástupce žalobce „*sekundárně viktimizován*“.

Součástí přípisu, kterým byla Nejvyššímu správnímu soudu postoupena námitka podjatosti, je vyjádření předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka. Jmenovaný uvedl, že námitka podjatosti je spatřována v důvodech, na nichž byla založena předchozí rozsáhlá podání zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška. Podle JUDr. Jana Dvořáka je nepochybné, že zástupce žalobce převzal zastoupení žalobce od Mgr. Jaroslava Topola krátce před konáním jednání, přestože v době převzetí zastoupení znal důvody namítané podjatosti. K dotazu krajského soudu, proč převzal zastoupení, Mgr. Václav Voříšek uvedl, že nechtěl zmařit konání jednání, přičemž původní zástupce Mgr. Jaroslav Topol nenašel jiného zástupce. Podle JUDr. Jana Dvořáka je takové zdůvodnění účelové. Uplatnění námitky podjatosti je pokus o obstrukci soudního jednání. Mgr. Václav Voříšek si protiřečí, neboť na jedné straně tvrdí, že nechtěl zmařit konání jednání, na druhé straně jej zmařil. Rovněž je nevěrohodné tvrzení, že Mgr. Jaroslav Topol nenašel jiného zástupce pro předmětné

jednání - mohl se účastnit sám, poslat svého koncipienta Mgr. Martina Mrověce, anebo požádat jiného advokáta. JUDr. Jan Dvořák dále uvedl, že o možném zneužití institutu námitky podjatosti soudce (předsedy senátu) svědčí také předchozí praxe Mgr. Václava Voříška. Ten dosud pravidelně v mnoha řízeních u krajského soudu těsně před konáním jednání uplatňoval námitku podjatosti, opřenou o shodné či obdobné podklady, které rozšiřoval o další stížnosti a podněty ke státní správě krajského soudu. Současně předkládal substituční plnou moc udělenou Mgr. Jaroslavem Topolem dne 28. 3. 2016; krajský soud vyhodnocoval námitku podjatosti jako opožděnou s ohledem na znění § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."). V nyní projednávaném případě byla nová plná moc udělena Mgr. Václavu Voříškovi těsně před konáním jednání. Lze očekávat, že Mgr. Václav Voříšek v případě, že Nejvyšší správní soud neuzná důvodnost námitky podjatosti, opětovně uplatní novou námitku podjatosti, která bude spočívat v dosud neuplatněných skutečnostech, např. v nově podané stížnosti na rozhodujícího soudce (předsedu senátu). Nyní uplatněná námitka podjatosti shrnuje dříve uplatněnou argumentaci, která byla vícekrát shledána státní správou krajského soudu a Nejvyšším správním soudem nedůvodnou (srov. vyjádření místopředsedy krajského soudu ze dne 8. 7. 2016, sp. zn. St. 4/2016, rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2016, č. j. 7 As 158/2016 - 69, a ze dne 21. 2. 2017, č. j. 8 As 174/2016 - 35, usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2016, č. j. Nao 282/2016 - 92; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Některé části argumentace Mgr. Václava Voříška nejsou podle JUDr. Jana Dvořáka námitkou podjatosti, ale věcnou námitkou směřující proti protokolaci konkrétních soudních jednání. Bylo proto na místě poučit Mgr. Václava Voříška o tom, že účelově protahuje jednání. Skutečnost, že je schopen protahovat jednání a *„argumentovat jen pro samotnou argumentaci"*, uvedl již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 101/2016 - 77. Rovněž poučení o koncentrační zásadě a opožděném uplatnění námitek vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 18. 4. 2013, č. j. 7 As 10/2013 - 30). Námitka o údajném podání stížnosti k České advokátní komoře na Mgr. Václava Voříška je podle JUDr. Jana Dvořáka účelová, neopřená o žádné konkrétní skutečnosti a má za cíl zmařit jednání ve věci samé. JUDr. Jan Dvořák prohlásil, že se necítí být podjatým a není mu známa žádná skutečnost, ze které by měly vyplynout případné pochybnosti o jeho nepodjatosti.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem pro vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Nejvyšší správní soud předesílá, že obsahově prakticky shodnými námitkami uplatněnými Mgr. Václavem Voříškem se ve skutkově obdobných věcech již zdejší soud zabýval. Mgr. Václav Voříšek opakovaně namítá podjatost předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka z důvodu, že *„si na něj vede složku"*, pomlouvá jej a uvádí nepravdivá tvrzení. Dále

Mgr. Voříšek nesouhlasí s vyjádřením místopředsedy krajského soudu ze dne 8. 7. 2016, sp. zn. St. 4/2016, přičemž poukazuje na svá různá předchozí podání a stížnosti. Již v usnesení ze dne 30. 11. 2016, č. j. Nao 282/2016 - 92, přitom Nejvyšší správní soud uvedl:

„Nejvyšší správní soud předesílá, že se prakticky totožnými námitkami jako v nyní projednávané věci zabýval v rozsudku ze dne 10. listopadu 2016, č. j. 7 As 158/2016 - 72, v němž nebyly shledány důvodnými. Nejvyšší správní soud v citované věci posuzoval v rámci kasačního přezkumu dle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. tvrzení stěžovatele, že JUDr. Jan Dvořák „dne 15. 6. 2016 sdělil zástupci stěžovatele [pozn. soudu – stejně jako v nyní projednávané věci se jednalo o Mgr. Václava Voříška], že se opakovaně dostavil jako advokát na nařízené jednání se zpožděním a že si na něj založil složku, kde si to eviduje a že ještě neví, co s touto složkou udělá“ a „o zástupci stěžovatele v rozsudku krajského soudu navíc tvrdí zcela nepravdivé údaje a to, že ‚volí opakující se, nikoliv již náhodnou a neúčelovou procesní strategii, kterou se buď snaží zmařit soudní jednání, či narušit alespoň jeho průběh. Tato strategie zpočátku spočívala v žádostech tohoto advokáta o odročení jednání a přeložení na jiný termín z různých jím uváděných důvodů. Například ve věci 52 A 13/2015 tvrdil, že se musí zúčastnit jiného jednání u Krajského soudu v Hradci Králové‘ JUDr. Jan Dvořák je vůči zástupci stěžovatele přehnaně podezíravý a zcela neobvykle na něj zaměřuje svoji pozornost.“

Sedmý senát Nejvyššího správního soudu v citovaném rozhodnutí zohlednil, že stížnost substituta na samosoudce JUDr. Jana Dvořáka vyhodnotil místopředseda krajského soudu jako nedůvodnou, a dospěl k následujícímu závěru: „V odůvodnění napadeného rozsudku jsou proto následně jako obiter dictum obsaženy úvahy soudu o údajném obstrukčním a účelovém jednání zástupce stěžovatele, které má spočívat v tom, že se opakovaně dostavuje se zpožděním na nařízená ústní jednání. Z textu podrobného odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, že tyto úvahy soudu měly bezprostřední vazbu na toto konkrétní řízení. Byly rovněž uvedeny i odkazy na řízení v jiných věcech, kdy se tento zástupce rovněž nedostavil včas na nařízené jednání. V tomto kontextu je proto nutné vnímat zmínku o složce, kterou si měl soudce na obdobné případy vést. Nepochybně je tím míněno, že soudce měl přehled o tom, že se jedná o opakované jednání žalobce, což bylo následně podrobně uvedeno v odůvodnění rozsudku. Šlo tedy o názor soudu na způsob výkonu advokátní činnosti zástupce stěžovatele. Podrobné odůvodnění této okolnosti má bezpochyby i preventivní funkci. Účastníci a jejich zástupci získali náhled soudu na takový procesní postup a mohou se tomu v budoucnu přizpůsobit. Osobní antipatie či nepřátelství, které by mohly důvodně zpochybnit nepodjatost předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka, zde nejsou zřejmé. Postup JUDr. Jana Dvořáka nezakládá důvod k domněnkám o soudcově osobní zainteresovanosti v stěžovatelově věci ani o jeho vztahu k zástupci stěžovatele. Lze tedy uzavřít, že objektivní skutečnosti v daném případě nenasvědčují domněnce o soudcově podjatosti.“

Jestliže vyjádření JUDr. Jana Dvořáka o „složce“ a údajně pomlouvačné odůvodnění rozsudku nezaložila relevantní pochybnost o podjatosti soudce v rámci řízení, jehož se bezprostředně týkala, tím spíše nemohou objektivně narušit důvěru v nestrannost tohoto soudce v řízení jiném.“

Uvedené závěry jsou plně aplikovatelné také v nyní projednávané věci. Pro posouzení argumentace žalobce, resp. jeho zástupce, není za daných okolností podstatné, zda Mgr. Václav Voříšek vystupoval jako substitut Mgr. Jaroslava Topola (zejm. v dřívějších případech), anebo mu byla udělena nová plná moc, a tedy převzal zastoupení, jak tomu je v nyní projednávané věci. Podstata namítaných skutečností je totiž *de facto*

stále stejná. Z citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu plyne, že zdejší soud neshledal nesprávným vyjádření místopředsedy krajského soudu ke stížnosti Mgr. Václava Voříška ze dne 8. 7. 2016, sp. zn. St. 4/2016, nadto týkající se jiného řízení, než této věci, ani neshledal jakékoliv důvody podjatosti předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka, které Mgr. Václav Voříšek spatřoval především v jeho postupu v jiných řízeních.

Nejvyšší správní soud opětovně zdůrazňuje, že důvodem pro vyloučení soudce (předsedy senátu) dle § 8 odst. 1 s. ř. s. nejsou okolnosti, které spočívají v jeho postupu v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Skutečnosti uváděné Mgr. Václavem Voříškem a listiny jím předložené spíše než to, že by byl JUDr. Jan Dvořák podjatý, dokládají, že Mgr. Václav Voříšek v řízení před krajským soudem opakovaně činil a stále činí různé kroky vedoucí k maření jednání u soudu. Vzhledem k jejich opakování (jakož i s ohledem na jistý prvek systematičnosti, který lze v jednání Mgr. Václava Voříška vysledovat) není překvapivé, že jeho rozličné procesní kroky vnímá předseda senátu JUDr. Jan Dvořák, kterému jsou z úřední činnosti známy, nikoliv jako skutečnou obranu klientů jmenovaného advokáta v konkrétních případech, jež by byla zaměřena na podstatu věci, ale spíše jako účelově vedené jednání sledující *„mimoprocesní cíle“* prodlužující a znesnadňující meritorní rozhodnutí soudu. Jinak nelze nahlížet ani na okolnosti nyní projednávané věci, ve které Mgr. Václav Voříšek těsně před konáním ústního jednání převzal zastoupení žalobce od Mgr. Jaroslava Topola s odůvodněním, aby nebylo jednání u krajského soudu zmařeno, načež jednání zmařil právě tím, že namítl, že je vůči němu předseda senátu JUDr. Jan Dvořák podjatý. Domnělé důvody podjatosti přitom zcela prokazatelně věděl již v okamžiku, kdy přebíral zastoupení žalobce (uvedené vyplývá přímo z tvrzení Mgr. Václava Voříška a jím doložených listin). Pokud Mgr. Václav Voříšek nechtěl zmařit jednání u krajského soudu, neměl vůbec zastoupení žalobce převzít. Převzetí zastoupení žalobce jistě nebylo jeho povinností (a lze se domnívat, že ani jedinou možností, jakým způsobem mohl Mgr. Jaroslav Topol řešit, že se nemůže účastnit jednání u krajského soudu - uvedené však jde zcela nad rámec posouzení námitky podjatosti v nyní projednávané věci). Na podporu uvedeného lze odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. Nao 14/2007 - 26, podle něhož není důvodem pro vyloučení soudce podle § 8 odst. 1 s. ř. s., pokud soudce podá na žalobcova zástupce stížnost k České advokátní komoře, v níž dává na zvážení zahájení disciplinárního řízení s tímto advokátem, neboť jeho způsob zastupování (zejména účelové podávání námitek podjatosti) shledává obstrukčním a zneužívajícím zákonné ochrany na spravedlivý proces. Dále je třeba poznamenat, že namítaná procesní pochybení (např. směřující vůči protokolaci, oslovování úředních osob dosaženým akademickým titulem atp.), ať již v tomto či jiném řízení, nelze podřadit pod důvody podjatosti uvedené v § 8 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud se proto jimi při rozhodování o tom, zda je soudce (předseda senátu) vyloučen, vůbec nemůže věcně zabývat.

Lze tedy shrnout, že kumulace různých stížností na konkrétního soudce (předsedu senátu), poukazování na jeho postup a reakce stran obstrukčního jednání zástupce, neprokázaná tvrzení o pomluvách a nepravdách ze strany soudce (předsedy senátu) vůči zástupci a domnělá a nepodložená procesní pochybení soudce (předsedy senátu) v jiných řízeních ani předmětné věci nejsou v daném případě důvodem pro vyloučení předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka z rozhodování o věci samé. Jiné důvody zástupce žalobce

neuvedl. Zdejší soud tak dospěl k závěru o nepodjatosti předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka v projednávané věci.

Pro úplnost k požadavku Mgr. Václava Voříška, aby z důvodu ochrany osobních údajů nebyly ve zveřejňované verzi rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedeny jméno, příjmení, adresa sídla či pobytu, ani iniciály žalobce a jeho zástupce, Nejvyšší správní soud sděluje, že zveřejňování a anonymizace rozhodnutí zdejšího soudu se řídí § 39 Směrnice č. 9/2011, Kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, účinné od 1. 1. 2012. Podle odst. 1 písm. a) citovaného ustanovení anonymizaci podléhá u fyzických osob jméno, příjmení, bydliště, datum narození, rodné číslo, citlivé údaje podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, jakož i veškeré další údaje, podle nichž by bylo fyzickou osobu možno identifikovat. Z uvedeného plyne, že jméno ani adresa žalobce není v anonymizované verzi rozhodnutí zveřejňovány. Iniciály žalobce nejsou podle zdejšího soudu v daném případě údajem, podle kterého by bylo možné žalobce identifikovat, a proto není důvodu, aby nebyly zveřejněny. Ve vztahu ke zveřejnění údajů o advokátovi lze odkázat na odst. 3 citovaného ustanovení, podle kterého anonymizaci zejména nepodléhají:

b) údaje o právnických osobách soukromého nebo veřejného práva; jména a příjmení členů jejich statutárních orgánů (odstraní se pouze případné údaje soukromého charakteru vztahující se k těmto osobám),

d) jména a příjmení zástupců účastníků řízení a zástupců osob zúčastněných na řízení, vyjma jmen a příjmení zákonných zástupců a obecných zmocněnců,

e) jména a příjmení advokátů, státních zástupců, notářů, soudních exekutorů, znalců, tlumočníků a daňových poradců, nejsou-li účastníky řízení.

Jak již zdejší soud uvedl např. v rozsudku ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 Ans 5/2012 - 29 (jakkoliv se rozsudek týkal poskytování informací, argumenty v něm vyslovené lze přiměřeně použít také v této věci), jméno a příjmení advokáta jsou na základě zvláštního právního předpisu zapsána ve veřejně přístupné seznamu. Pokud jsou uvedena v souvislosti s jeho působností, pro kterou byla do veřejně přístupného seznamu zapsána (zde v souvislosti s výkonem advokacie a zastupováním klienta před soudem), nejedná se bez dalšího o chráněné údaje, které by bylo nezbytné anonymizovat. Tím spíše takovým údajem nejsou iniciály advokáta a jeho sídlo, které je již ze své povahy údajem veřejným. S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že způsob, jakým zdejší soud standardně zveřejňuje anonymizované verze svých rozhodnutí, neporušuje ani v této věci právo na ochranu osobních údajů či soukromí žalobce anebo Mgr. Václava Voříška. Pokud se Mgr. Václav Voříšek cítí být „*sekundárně viktimizován*“, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, nelze příčiny takových jeho domněnek spojovat se skutečností, že soudy zcela v souladu s platnými právními předpisy zveřejňují ve svých rozhodnutích jeho údaje, vystupuje-li v postavení advokáta a zástupce účastníka řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2017

pokračování

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu